

Popiežius priima suvažiavimo apie encikliką "Novo Millenio ineunte" dalyvius

"Laikas nusikratyti baimės ir imtis drąsių apaštališkų tikslų.
Duc in altum!"

2004-02-02

Brangūs broliai ir seserys,

Sveiki atvykė. Širdingai sveikinu jus visus, dvasininkus ir pasauliečius, susirinkusius Romoje ir ketinančius

dalyvauti apmąstymų dienose apie Apaštališkajį Laišką Novo millennio inėjante bei perspektyvas, kurias šiame dokumente esu numatęs evangelizacijos ateičiai. Ypatingai sveikinu jūsų Prelatą, Vyskupą Monsinjorą Javier Echevarria, kuris paskatino šį susitikimą, vildamasis sustiprinti Prelatūros tarnavimą atskiroms Bažnyčioms, kuriose lankosi jų tikintieji.

Čia jūs atstovaujate dėmenis, sudarančius Prelatūros pagrindą, t. y., dvasininkus ir tikinčiuosius pasauliečius, vyrus bei moteris, su savu Prelatu priešakyje. Šis hierarchinis Opus Dei pobūdis, išdėstytas Apaštališkojoje Konstitucijoje, kuria patvirtinau Prelatūrą (Plg. Apašt. Konst. Ut sit, 28 - XI - 82), suteikia progą išsakyti ganytojiškus samprotavimus, dažnai pritaikomus praktiškai. Visų pirma, noriu pabrėžti, kad tikintieji pasauliečiai, priklausydami tiek savo

Bažnyčiai, tiek Prelatūrai, suteikia pastarajai galimybę prisidėti prie kiekvienos Bažnyčios pastangų skelbtį Evangeliją taip, kaip numatė II -asis Vatikano Susirinkimas, iškeldamas asmeninių Prelatūrų pavidalą.

Dvasininkų ir pasauliečių darnus bendro tikslą siekimas yra viena privilegijuotų sferų, kur užgims ir įsitvirtins ganytojiškas laiškas, inspiruotas šio "naujo dinamizmo" (plg. Apaštališkasis Laiškas Novo millennio ineunte, 15), į kurį visi mes jaučiamės pastūmėti po Didžiojo Jubiliejaus. Šiame kontekste būtina atminti "bendro dvasingumo" svarbą, kurią pabrėžė Apaštališkasis Laiškas (plg. ten pat, 42 - 43).

Pasauliečiai, būdami krikščionys, yra įpareigoti atlikti apaštalavimo misiją. Jiems būdingos kompetencijos įvairioje žmonių veikloje - tai pirmiausia įrankis, jiems patikėtas

Dievo tam, kad "Kristaus žinia pasiektų žmones, ugdytų bendrystę ir Evangelijos vertybų liudijimu giliai įtakotų visuomenę bei kultūrą" (ten pat, 29). Todėl pasauliečiai turi būti raginami savo žiniomis veiksmingai pasitarnauti šioms "naujoms sienoms", iškyylančioms tarsi iššūkiai išganingam Bažnyčios dalyvavimui pasaulyje.

Jos atviras liudijimas visose sferose parodys, kad aukščiausios žmogiškos vertybės tik Kristuje pasiekia pilnatvę. Jos apaštališko uolumo, jos broliškos draugystės, jos gailestingumo dėka, per kasdienius socialinius santykius jie mokės pažadinti savo artime ši tiesos troškimą, kuris yra svarbiausia sąlyga išganingam susitikimui su Kristumi.

Kalbant apie dvasininkus, jie atlieka nepamainomą esminę funkciją - suteikdami sakramentus, sakydami

pamokslus, ugdydami dvasią jie padeda sieloms atsiverti malonės dovanai. Todėl bendras dvasingumas didžiai įvertins kiekvieno Bažnyčią sudarančio elemento vaidmenį.

Aš jus raginu, brangūs broliai ir seserys, savo darbuose neužmiršti esminio jubiliejinės patirties dalyko - susitikimo su Kristumi. Jubiliejus buvo nenutrūkstamu, neužmirštamu Kristaus veido stebėjimu. Kristaus, amžino sūnaus, Dievo ir Žmogaus, kuris buvo nukryžiuotas ir prisikėlė. Mes jo ieškojome maldos kelionėje link Vartų, kurie atveria žmogui kelią į dangų. Mes patyrėme jo jautrumą žmoniškiausiam ir dieviškame poelgyje - atleisti nusidėjėliui. Mes tame suradome brolių visų žmonių, kuriuos vienija išganinga meilės dovana. Dvasingumo troškulys, pažadintas mūsų visuomenėje, gali būti numalšintas tik Kristumi.

"Ne, ne formulė mus išganys, o Asmuo ir tikrumas, kurį Jis mums įkvepia: Aš esu su jumis!"

(Apaštališkasis Laiškas Novo millennio ineunte, 29). Pasauliui, kiekvienam mūsų broliui, turime atverti kelią, kuris veda į Kristų. "Viešpatie, aš ieškau tavo veido" (Druska 27 [26], 8). Šis troškimas dažnai pasigirdavo iš Palaimintojo Josemaria lūpų. Žmogaus, ištroškusio Dievo, ir todėl didžio apaštalo, kuris rašė: "Siekiuose, tebūnie Jėzus mūsų tikslas; jausmuose - mūsų Meilė; kalboje - mūsų tema; veiksmuose - mūsų pavyzdys" (Kelias, 271).

Laikas nusikratyti baimės ir imtis drąsių apaštališkų tikslų. Duc in altum! (Lk 5,4): Kristaus kvietimas mus ragina plaukti atviroje jūroje, puoselėti ambicingas asmeninio šventumo bei apaštališko vaisingumo svajones. Apaštalavimas visuomet yra vidinio gyvenimo išsiliejimas. Be abejo, tai taip pat veiksmas. Tačiau

veiksmas, kuris remiasi gailestingumu. O gailestingumo šaltinis visada yra giliausioje žmogaus dimensijoje, kur girdėti Kristaus balsas, mus kviečiantis plaukti su juo į atvirą jūrą. Tegul kiekvienas iš jūsų priima šį Kristaus kvietimą ir atsilygina kaskart vis naujais gerais darbais.

Patikėdamas Marijos užtarimui jūsų maldos, darbo, liudijimo kelią, aš nuoširdžiai jus Laiminu.

pdf | document generated automatically from <https://opusdei.org/lit-lt/article/popiezius-priima-suvaziavimo-apie-enciklika-novo-millenio-ineunte-dalyvius/> (2025-07-10)